

Jerzy Mroziński

Nazwa: Jerzy Mroziński

Okres historyczny: Okres międzywojenny

Kategorie: *Postacie

Nr katalogowy: 0243

Opis:

Jerzy Mroziński ur. 8 sierpnia 1903 r. w Płoskirowie na Podolu. Ojciec Stanisław zd. Mroziński - Dyrektor Syndykatu Rolnego, matka Julia zd. Karpowicz.

W Hajzynie na Podolu ukończył sześć klas szkoły handlowej. Od 1916 r. należał do ZHP. W czerwcu 1920 r., kiedy wojska polskie cofały się przed nawałą bolszewicką, z rodziną opuścił Hajzyn udając się do Poznania, gdzie zaraz po przybyciu wstąpił jako ochotnik do 215 Pułku Ułanów Wielkopolskich i walczył na froncie Białoruskim. W jednej z potyczek został ranny i odesłano go do Poznania, gdzie wstąpił na roczny kurs seminaryjno-maturalny. W tym czasie umarł ojciec, który był w Poznaniu starszym referentem w Ministerstwie Rolnictwa.

Po zdaniu egzaminu dojrzałości 25 marca 1922 r., J. Mroziński pracował jako nauczyciel samodzielny do dnia 1 kwietnia 1932 r. Z powodu redukcji w szkolnictwie został zwolniony i wstąpił na praktykę do Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu (Wydział Samorządowy). Jednocześnie wybrany został na stanowisko burmistrza miasta Gębice, które objął 15 lipca 1932 r. Tam też się ożenił. Według nowej ustawy samorządowej miasto Gębice licząc tylko 1300 mieszkańców zostało przemianowane na wieś, przez co Mroziński stracił posesję.

1 stycznia 1936 r. Jerzy Mroziński został burmistrzem w Pobiedziskach i sprawował tę funkcję do września 1939 r. Gdy przed aresztowaniem został ostrzeżony o grożącym mu niebezpieczeństwie, postanowił uchronić swoją rodzinę a samemu pozostał w Pobiedziskach. 17.X.1940 r. został aresztowany przez Niemców i zamordowany 3 kwietnia 1941 r. w Mauthausen-Gujsen.

Tablicę ku pamięci ostatniego przed II Wojną Światową burmistrza Pobiedzisk odsłonięto na budynku Urzędu Miasta i Gminy w 70. rocznicę jego śmierci.